

Propozycja średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok 2019 oraz informacja o prognozowanych wielkościach makroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu ustawy budżetowej na rok 2019.

Średnioroczne wskaźniki wzrostu wynagrodzeń są corocznie przedmiotem negocjacji w ramach Rady Dialogu Społecznego, które zgodnie z przepisami art. 7 ust. 2 ww. *ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 373, z późn. zm.)* Rada Ministrów, w terminie do dnia 15 czerwca każdego roku, przedkłada Radzie Dialogu Społecznego, a także ogólnokrajowym organizacjom związków zawodowych zrzeszających pracowników państwowej sfery budżetowej w celu wyrażenia opinii, propozycję średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok następny. Wraz z tą propozycją Rada Ministrów przedkłada informację o wybranych prognozowanych wielkościach makroekonomicznych.

Prognozowane wielkości makroekonomicznych na 2019 r. kształtują się następująco:

1. Dynamika realna produktu krajowego brutto – 3,8%.
2. Średnioroczna dynamika cen towarów i usług konsumpcyjnych – 2,3%.
3. Dynamika nominalna przeciętnego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej – 5,6%.
4. Dynamika nominalna przeciętnego wynagrodzenia brutto w sektorze przedsiębiorstw – 6,1%.
5. Przeciętne zatrudnienie w gospodarce narodowej – 10 709 tys. etatów.
6. Stopa bezrobocia rejestrowanego (na koniec roku) – 5,6 %.
7. Przeciętne zatrudnienie w państwowej sferze budżetowej – 559 tys. etatów (z uwzględnieniem dotychczas dokonanego rozdysponowania w rezerwach celowych na rok 2018).
8. **Średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej – 100,0 % w ujęciu nominalnym, tzn. wynagrodzenia w roku 2019, ustalone zgodnie z art. 6 ww. *ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r.*, nie będą waloryzowane automatycznie jednym wskaźnikiem.**

Proponuje się jednak - tak jak w roku poprzednim - przeznaczenie dodatkowych środków na wzrost funduszu wynagrodzeń na poziomie prognozowanej na rok 2019 średniorocznej dynamiki cen towarów i usług konsumpcyjnych – 2,3% (CPI), przy zachowaniu prawnie

zdeteminowanych indeksacji dla poszczególnych grup pracowniczych (np. dla sędziów i prokuratorów, w związku z relacjonowaniem ich wynagrodzeń do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w drugim kwartale roku poprzedniego).

W przypadku pracowników i funkcjonariuszy do których mają zastosowanie przepisy ustaw ustanawiających *Programy modernizacji*, wzrost wynagrodzeń/uposażeń będzie wynikał ze środków określonych w:

- 1) ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Biura Ochrony Rządu w latach 2017-2020” (Dz.U. poz. 2140, z późn. zm.), która ma na celu poprawę skuteczności i sprawności działania Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa i stworzenie warunków sprzyjających realizacji ich ustawowych zadań przez modernizację infrastruktury, sprzętu i wyposażenia, a także wzmocnienie motywacyjnego systemu uposażeń funkcjonariuszy oraz zwiększenie konkurencyjności wynagrodzeń pracowników cywilnych formacji,
- 2) ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017-2020” (Dz.U. z 2016 r. poz. 2176), która ma na celu stworzenie dla Służby Więziennej optymalnych warunków do realizacji jej zadań ustawowych oraz istotną poprawę sprawności i skuteczności jej działania, co pozwoli na podniesienie poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego państwa i ochrony obywateli. W Programie tym zostały przewidziane środki m.in. na wzmocnienie systemu motywacyjnego uposażeń funkcjonariuszy Służby Więziennej przez podwyższenie wskaźników wielokrotności kwoty bazowej stanowiącej przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz wzrost konkurencyjności wynagrodzeń pracowników cywilnych Służby Więziennej.

Rada Ministrów, podejmując decyzję co do wzrostu wynagrodzeń w 2019 r., brała pod uwagę możliwości finansowe budżetu państwa wynikające z krajowych i unijnych przepisów zapewniających zachowanie stabilności finansów publicznych, koszty finansowania realizowanych zadań społecznych (np. Rodzina 500 plus, obniżony wiek emerytalny, podwyższenie renty socjalnej).

W szczególności, obowiązująca w Polsce stabilizująca reguła wydatkowa (SRW) ogranicza wzrost większości wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych. Wynikająca z SRW kwota wydatków na dany rok wyznacza limit, który jest prawnie wiążący i wpływa na ograniczenia dla kształtowania się wydatków publicznych objętych SRW.

Przestrzeganie unijnego Paktu Stabilności i Wzrostu wymaga z kolei realizowania ścieżki dostosowawczej dla osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego (w Polsce jest nim deficyt strukturalny 1% PKB) i kontrolowania tempa wzrostu wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych. Jeśli tempo wzrostu wydatków sektora znacząco przekroczy właściwy dla Polski benchmark, będzie to dla Komisji Europejskiej przesłanką do uruchomienia wobec Polski unijnej procedury znaczącego odchylenia. Obecnie są nią objęte Rumunia i Węgry, a Komisja Europejska zasygnalizowała w maju br. ryzyko kolejnych takich postępowań, w tym wobec Polski.

Niezbędne jest więc ograniczenie tempa wzrostu wydatków w 2018 r. i kolejnych latach. Rozpoczęcie procedury znaczącego odchylenia powoduje bowiem, że dany kraj w ciągu 3-5 miesięcy powinien wdrożyć działania zmniejszające deficyt strukturalny o co najmniej 0,5% PKB (art. 6 i art. 10 rozporządzenia Rady nr 1466/97/WE z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych). W Polsce odpowiadałoby to konieczności redukcji deficytu strukturalnego o co najmniej 11 mld PLN. Istotną konsekwencją byłoby też pogorszenie pozycji kraju w Unii Europejskiej (także w kontekście dyskusji o nowej perspektywie finansowej po 2020 r.).

A zatem propozycja jest zgodna z projekcją średniookresową zawartą w Wieloletnim Planie Finansowym Państwa na lata 2018-2021, określającą czynniki determinujące wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych. W dokumencie tym wskazano bowiem, że fundusz wynagrodzeń w państwowych jednostkach budżetowych będzie realizowany w ramach limitu wydatków przewidzianego przez stabilizującą regułę wydatkową, przy czym przyjęto założenie o wzroście tego funduszu zgodnym z inflacją (CPI), z wyłączeniem grup pracowniczych objętych istniejącymi systemami indeksacji.

Zgodnie z przepisami art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070, z późn. zm.) Wieloletni Plan Finansowy Państwa stanowi podstawę przygotowywania projektu ustawy budżetowej na kolejny rok budżetowy.

Wynagrodzenia pozostałych pracowników państwowej sfery budżetowej nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń w 2018 r., z podziałem na działy, przedstawia załącznik nr 1a.